

[Ministeren for offentlige arbejder]

havde fundet sted ved Skagen på et tidligere tidspunkt.

Til yderligere vejledning for hr. Erlendsson, som jo nu ikke længere er fast medlem af det høje ting, bør jeg så samtidig føje til, at stod det til fremskridtspartiet, ja, så forstår jeg, at så ville vi ikke have haft mulighed for at tage skridt til de forhandlinger, der nu er indledt med Skagen kommune. Havde hr. Askjær Jørgensen, havde hr. Dohrmann fået vedtaget deres ændringsforslag til finansloven, hvad nu ikke blev tilfældet, så ville vi i kystinspektoratet ikke have haft ressourcer til at gå ind i de tekniske undersøgelser, som vi nu er gået ind i både ved Skagen og ved Lønstrup. Jeg er heller ikke i tvivl om, at det er en konstatering, som for længst er blevet registreret både i Skagen og i Lønstrup.

Jeg må så notere mig, at hr. Dohrmann, ja, sådan faldt ordene, var umådelig skuffet over min besvarelse. Det skal som sagt ikke give anledning til særlige bemærkninger fra min side, når hr. Dohrmann taler om at anvende de midler, der i dag anvendes til udbetaling i forbindelse med arbejdsløshed, til kystsikringsarbejder, men jeg må altså minde om, at det er meget, meget stærkt begrænset, hvad der medgår af mandtimer ved kystsikring i dag, medmindre det skal udføres i den form, som hr. Svend Heiselberg har gjort sig til talsmand for. Ja, der var en venstremand, der spurgte mig forleden, om hr. Svend Heiselberg var blevet nyvalgt formand for Håndarbejdets Fremme.

Jeg forstår imidlertid også, at hr. Dohrmann ikke ønsker kystsikringsarbejderne udført i den form. Jeg mener også, at vi her gør klogt i at se realiteterne i øjnene. Den form for kystsikring, der er tale om på den jyske vestkyst i dag, er en form for kystsikring, der i meget, meget stor udstrækning må udføres af maskiner. Så må jeg selvfølgelig erkende, at dér, hvor der er tale om hofdebyggeri og behov for hofdebyggeri, er situationen en anden. Men jeg går da ud fra, at selv om hr. Dohrmann og jeg er hamrende uenige om mangt og meget, så er vi alligevel enige i det synspunkt, at vi kun skal bygge hofder dér, hvor der virkelig er behov for hofder. Jeg går da ikke ud fra, at hr. Dohrmann vil forlange, at jeg skal tage skridt til etablering af hofdebyggeri på steder, hvor der simpelt hen ikke er sand, som hofderne kan samle op.

Jeg skal ikke nærmere gå ind i diskussionen, der har været ført her i eftermiddag på baggrund af fremskridtspartiets ændringsforslag til finansloven. Herom er der vist allerede sagt så meget, at det står lysende klart for hele tinget, at fremskridtspartiet virkelig også er på gyngende grund, når der er tale om kystsikring.

Min allersidste bemærkning skal være den, at jeg endnu en gang takker for den brede tilslutning, som min besvarelse på hr. Dohrmanns forespørgsel har fået.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Jeg ved ikke, hvor ministeren skulle have fået det indtryk fra, at fremskridtspartiet ikke vil fastholde det retsprincip, at den, der har forøvet en skade, også skal sørge for at gøre skaden god igen.

Med hensyn til havnebyggeri forholder det sig jo sådan, at ingen er i tvivl om, at havnebyggeri giver visse ændringer i kysten på grund af de strømme, som går langs med kysterne, og som naturligvis er bekendt for havnebyggerne. Det er jo derfor rimeligt, at man, når man bygger en ny havn, tager højde for, hvilke skader der herved vil opstå. Vi ved, at på Vestkysten får vi erosion nord for havneanlæggene, på østkysten af Jylland får vi erosionen syd for havneanlæggene. Det gælder for Skagen havn, det gælder for Frederikshavn havn.

Når sådanne forhold er kendt, bør staten også, når den bygger den slags anlæg, sikre, at de folk, der lider tab herved, får dette tab erstattet, og det hvad enten det gælder enkeltpersoner eller kommuner. I adskillige områder er det sådan, at folk betaler skat af jord, som for længst ligger langt ude i havet, og det er meget svært for dem at få det konstateret, at få anerkendt, at måske halvdelen af deres jord ligger på et sted, hvor de ikke mere kan dyrke den.

Derfor er mit spørgsmål ganske principielt: vil staten anerkende erstatningspligt over for enkeltpersoner og over for kommuner, som staten ved havnebyggeri har sat i udgifter og har berøvet indtægter?

(Kort bemærkning).

Otto Mørch (S):